

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010286
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010286.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Jána Deáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2019, v trestnej veci obžalovaného U. O., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/100/2018 zo dňa 18.02.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/100/2018 zo dňa 18.02.2019 bol obžalovaný U. O. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 26. 05. 2018 v čase o 13.30 h v meste Q. O., na ul. B. A., na chodníku pri vchode č. XX ako držiteľ dvoch psov križencov neznámeho plemena s menami W. (dvojročný pes) a Q. (9 ročný pes) porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa § 4 ods. 1, § 7 odsek 1 písm. f), ods. 2 písm. b zákona č. 282/2002 Z. z, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, aj s poukazom na § 3 a § 4 Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Q. O. č. X/XXXX, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov na území P. Q. Krtíš, pretože nezabránil voľnému pohybu psov a útoku jedného zo psov na človeka, pričom tieto psy sa voľne, bez vôdzky, pohybovali na mieste, kde je voľný pohyb psov zakázaný, na čo ho na chodníku v blízkosti vchodu č. XX upozornil príslušník Mestskej polície P. Veľký O. G.. U. O., nar. XX. XX. XXXX, do ktorého pri kontakte a zisťovaní totožnosti U. O. psy doskakovali, pričom pes menom Q. ho uhryzol jedenkrát do lýtko ľavej nohy, na čo následne upozornil U. O., ako osobu zodpovednú za vedenie psov, ktorý na to nereagoval, nechal psy sa ďalej voľne pohybovať bez vôdzky a pokračoval v chôdzi po chodníku v smere na ul. P. O. M., kde ho G.. U. O. dostíhol a opätovne ho vyzval k preukázaniu totožnosti, kde oba psy do neho znova doskakovali a pes menom Q. ho opätovne jedenkrát uhryzol do lýtko pravej nohy, na čo ho G.. J. O. od seba reflexívne odstrčil, kde tento pes G.. U. O. spôsobil ranu v oblasti strednej tretiny pravého lýtko laterálne veľkosti X x 0,5 cm s odreninou v okolí a 3x bodnú ranu a odreninu v oblasti strednej tretiny ľavého lýtko o veľkosti cca 3 cm, ktoré zranenia si vyžiadali liečbu a práceneschopnosť v trvaní od 26. 05. 2018 do 15. 06. 2018, teda celkom 21 dní. Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. f) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výške 200,- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. mu uložil povinnosť nahradiť poškodenému Sociálnej poisťovni, a. s., pobočke Veľký Krtíš, SNP 28, IČO: 308 074 84 škodu vo výške 196,10 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený G. U. O., nar. XX. XX. XXXX trvale bytom Q. O., W. XXX/X s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, kde bol obžalovaný na okresnom súde prítomný, tento zahlásil odvolanie, avšak bližšie svoje odvolanie až do dňa rozhodovania krajského súdu nezdôvodnil.

V tomto smere potom vychádzal krajský súd len z vyjadrení obžalovaného, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní ešte dňa 14.02.2019, kedy poprel spáchanie trestnej činnosti a uviedol, že psy by neboli poškodeného pohrýzli, pokiaľ by tento nebol voči nemu ako obžalovanému vykonával zásah a nebol ho napádal, resp. nekopal do psov. Navyiac tvrdí, že nikdy nevidel, že by jeho psy poškodeného pohrýzli.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obžalovaného, sa obžalovaný dostavil a vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že sa necíti byť vinným, pretože podľa jeho názoru poškodený klamal, druhý mestský policajt, ktorý prišiel na miesto činu nič nevidel, lebo prišiel až vtedy, keď ho poškodený telefonicky zavolať, staršia sučka, ktorá bola s ním, chodí zásadne len za ním a mladšia mohla byť maximálne 1,5 m pred ním a on sa preto necíti byť zo skutku vinným.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak uviedol, že napadnutý rozsudok je správny a zákonný a odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. O. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné. Z tohto odôvodnenia rozsudku je zrejme aj to, ako sa okresný súd vysporiadal s obranou obžalovaného, že sa nedopustil trestnej činnosti a prečo tejto obrane obžalovaného neuveril.

Krajský súd preto na skutkové zistenia ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného podrobne a presvedčivo poukazuje, keďže sú dôsledne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto skutočnostiach žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Aj preto je krajský súd toho názoru, že je správne rozhodnutie okresného súdu o tom, keď za takto zisteného skutkového stavu uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie o uloženom treste, ktorým je peňažný trest vo výmere 200,- Eur, keďže podľa názoru krajského súdu takýto trest je na nápravu a prevýchovu obžalovaného dostatočný.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného o tom, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, tu krajský súd s takýmto názorom obžalovaného nemôže súhlasiť, pretože z predloženého trestného spisu, najmä z lekárskeho správy P. H. jednoznačne vyplýva, že poškodený utrpel zranenia, a to hryzné rany na lýtku ľavej nohy a tieto zranenia si vyžiadali PN v trvaní celkom 21 dní. Z uvedeného vyplýva, že obrana obžalovaného, že jeho psy poškodeného nemohli pohrýzť, nie je založená na žiadnych dôkazoch a navyiac z trestnej činnosti je okrem výpovedí poškodeného obžalovaný usvedčovaný aj výpovedami svedkov, a to svedka T. a svedkyne O..

Za týchto okolností potom krajský súd považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a musel ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Nad rámec celej situácie krajský súd musí konštatovať, že každý majiteľ psov je zodpovedný za svojich psov a pokiaľ sa s takýmto psom pohybuje na verejnom priestranstve bez vŕdzky a nie je spôsobilý

zabezpečiť to, aby tento pes na nikoho nezaútočil, je za takéto konanie zodpovedný a nemôže sa vyvíňovať tým, že k trestnej činnosti bol pes vyprovokovaný postupom mestského policajta, ktorý je práve oprávnený na to, aby prípadným útokom voľne pohybujúcich sa psov zabránil. Ani jeden z účastníkov, ktorý prichádza do styku s takto voľne pohybujúcim sa psom nemôže vedieť, či ten pes zaútočí alebo nezaútočí na osobu a preto je práve majiteľ za takéhoto psa zodpovedný.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.